

Besteding van additionele middelen in het VK

Naar het oordeel van de Nederlandse regering dient het VK snel mogelijk te kunnen beschikken over het bedrag dat is toegerekend in het kader van het Raadsbesluit betreffende de oplossing van het Britse lusten- en lastenprobleem. Het is politiek echt wenselijk (verantwoording aan de belastingbetaler) de overdrachten te binden aan een aantal concrete projecten en aan soepele regels. Dit is ook in lijn met de aanvankelijke Britse gedachten terzake, die later de grondslag vormden voor het Commissievoorstel van 5 februari 1980 (vide doc. Eco:Fin 7).

In aanvulling op het gestelde in de desbetreffende aantekening in het dossier ten behoeve van de Europese Raad van einde april en vanuit deze algemene achtergrond zijn naar Nederlands inzicht de volgende criteria en modaliteiten op zijn plaats:

I. Wijze van besteding

Een rechtstreekse steun aan het Britse budget via een "lump sum" is een onvoldoende garantie dat de bestedingen zullen bijdragen tot de economische convergentie binnen de EEG. Het bedrag is daarvoor niet alleen relatief te klein, maar vendien is de kans aanwezig dat een ongerichte versterking het economische potentieel of de industrie de concurrentievervalsing in de hand werkt. Het is daarom wenselijk de bestedingen conform het Commissievoorstel te binden aan bepaalde programma's of projecten waarbij voorkomen dient te worden de operaties via de bestaande financiële EEG-instrumenten (EFRO, EIB) worden doorkruist.

Ter vermindering van concurrentievervalsing zou het accent dienen te liggen op grote infra-structuurprojecten in de economische sfeer. Hoe groter de omvang daarvan, hoe sneller de absorptie kan plaatsvinden. In geval dat bestedingen aangewend zouden worden voor industriële projecten zal er in een zwaardere goedkeuringsprocedure moeten worden voorzien.

II. Het additionele karakter van bestedingen

De omvang van het bedrag en de aard van het Britse probleem stellen bijzondere eisen aan de absorptie-capaciteit. Teneinde de middelenstroom snel op gang te brengen zou bij voorkeur geput dienen te worden uit de in het VK zeker aanwezige voorraad "uitvoeringsrijpe" projecten.

Denkbaar is dat in de aanvang gelden - bij wijze van voorschot - worden gevoteerd voor reeds in uitvoering genomen projecten. De aldus binnen het Britse budget ontstane financiële ruimte zou (in 1981) kunnen worden benut voor het entameren van extra nieuwe projecten. Precedent daarvoor is de opstartfase van het EFRO.

III. Regionale beperking

Een beperking tot de probleemgebieden (Midlands, Schotland, Wales) en aansluiting bij de daarvoor bestaande regionale ontwikkelingsprogramma's lijkt niet absoluut nodig. Ook havenfaciliteiten of wegeaanleg in de Zuid- en Zuid/Oosthoek zouden in aanmerking kunnen komen, hetgeen uit rendementsoogpunt voor de Gemeenschap wel eens voordelig zou kunnen zijn. Dit past ook in het streven de andere EG-structuurinterventies niet te doorkruisen.

IV. Britse participatie

Teneinde precedentswerking te voorkomen wordt het wenselijk geacht enige Britse mede-verantwoordelijkheid voor de betaling te eisen. Aandeel lijkt daarbij arbitraire kwestie: hoe groter het Britse financieringsaandeel, hoe groter de spreiding, doch hoe moeilijker de absorptie lijkt te worden. Maximale EFRO-steun bij infra-structuur is 50%.

V. Besluitvormingsprocedure

- Verordening ex 235 van de Raad lijkt aangewezen. Daarin omschrijving van duur (1980, 1981 + overlooperperiode?), aard van de projecten, eventuele regionale indicaties, omvang Britse participatie, betalingsmodaliteiten.

- Verdere uitvoering ware over te laten aan Commissie.
VK zou speciaal programma kunnen indienen waarin de afzonderlijke projecten worden aangegeven en gemotiveerd. De Commissie zou de Raad achteraf in een jaarverslag kunnen informeren omtrent de uitvoering.

BEB/DI/EEG/AZ

5 juni 1980